

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 17.6.2016 r.
COM(2016) 401 final

ANNEXES 1 to 8

ZAŁĄCZNIKI

**do wniosku dotyczącego
ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
ustanawiającego środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze
konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT)
oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE)
nr 520/2007**

Załącznik I
Gatunki ICCAT

<i>Rodzina</i>	<i>Nazwa łacińska</i>	<i>Nazwa polska</i>
<i>Makrelowate</i>	<i>Acanthocybium solandri</i>	Solandra
	<i>Allothunnus fallai</i>	Tuńczyk smukły
	<i>Auxis rochei</i>	Tazar marun
	<i>Auxis thazard</i>	Tazar
	<i>Euthynnus alletteratus</i>	Tunek atlantycki
	<i>Gasterochisma melampus</i>	Brak nazwy polskiej
	<i>Katsuwonus pelamis</i>	Bonito
	<i>Orcynopsis unicolor</i>	Orcyn
	<i>Sarda sarda</i>	Pelamida
	<i>Scomberomorus brasiliensis</i>	Makrela brazylijska
	<i>Scomberomorus cavalla</i>	Makrela kavalla
	<i>Scomberomorus maculatus</i>	Makrela hiszpańska
	<i>Scomberomorus regalis</i>	Makrela królewska
	<i>Scomberomorus tritor</i>	Makrela zachodnioafrykańska
	<i>Thunnus alalunga</i>	Tuńczyk biały
	<i>Thunnus albacares</i>	Tuńczyk żółtopłetwy
	<i>Thunnus atlanticus</i>	Tuńczyk czarnopłetwy
	<i>Thunnus maccoyii</i>	Tuńczyk południowy
	<i>Thunnus obesus</i>	Opastun
	<i>Pseudochaenichthys georgianus</i>	Tuńczyk błękitnopłetwy
<i>Żaglicowate</i>	<i>Istiophorus albicans</i>	Żaglica biała
	<i>Makaira indica</i>	Marlin czarny
	<i>Makaira nigricans</i>	Marlin błękitny
	<i>Tetrapturus albidus</i>	Marlin biały

	<i>Tetrapturus belone</i>	Marlin śródziemnomorski
	<i>Tetrapturus georgii</i>	Brak nazwy polskiej
	<i>Tetrapturus pfluegeri</i>	Marlin długonosy
<i>Włócznikowate</i>	<i>Xiphias gladius</i>	Włócznik
<i>Kosogonowate</i>	<i>Alopias superciliosus</i>	Alopias
<i>Żarłaczowate</i>	<i>Carcharhinus falciformis</i>	Żarłacz jedwabisty
	<i>Carcharhinus longimanus</i>	Żarłacz białopłetwy
	<i>Prionace glauca</i>	Żarłacz błękitny
<i>Lamnowate</i>	<i>Isurus oxyrinchus</i>	Ostronos atlantycki
	<i>Lamna nasus</i>	Żarłacz śledziowy
<i>Młotowate</i>	<i>Sphyrna spp.</i>	Głowomłoty
<i>Koryfenowate</i>	<i>Coryphaena hippurus</i>	Koryfena

Załącznik II

Wytyczne w zakresie opracowywania planów zarządzania dotyczących FAD

Plan zarządzania dotyczący FAD dla flot sejnerów i kliprów tuńczykowych należących do CPC musi obejmować następujące elementy:

1. Opis

- a) rodzaje FAD: AFAD = kotwiczone, DFAD = dryfujące;
- b) rodzaj pławy/boi;
- c) maksymalna liczba FAD, które można zastosować, w przeliczeniu na sejnę i rodzaj FAD;
- d) minimalna odległość między AFAD;
- e) strategia ograniczania i utylizacji przyłówów;
- f) uwzględnienie interakcji z innymi rodzajami narzędzi połowowych;
- g) deklaracja lub strategia dotycząca „odpowiedzialności za FAD”.

2. Rozwiązania instytucjonalne

- a) odpowiedzialność instytucjonalna za plan zarządzania dotyczący FAD;
- b) proces składania wniosków o zatwierdzenie rozmieszczenia FAD;
- c) obowiązki właścicieli i kapitanów statków w odniesieniu do rozmieszczania i stosowania FAD;
- d) strategia wymiany FAD;
- e) dodatkowe obowiązki sprawozdawcze niewynikające z niniejszego rozporządzenia;
- f) polityka rozwiązywania konfliktów dotyczących FAD;
- g) szczegółowe informacje dotyczące obszarów lub okresów zamkniętych, np. wód terytorialnych, szlaków żeglugowych, bliskości tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego itp.

3. Specyfikacja i wymogi dotyczące budowy FAD

- a) cechy konstrukcyjne FAD (opis);
- b) wymogi w zakresie oświetlenia;
- c) reflektory radarowe;
- d) widoczność;
- e) oznakowanie i identyfikator FAD;
- f) oznakowanie i identyfikator radiopław (numery seryjne);
- g) oznakowanie i identyfikator radiopław z echosondą (numery seryjne);
- h) nadajniko-odbiorniki satelitarne;
- i) podjęte prace badawcze dotyczące biodegradowalnych FAD;
- j) zapobieganie utracie lub porzucaniu FAD;

- k) zarządzanie usuwaniem urządzeń FAD.
- 4. Okres obowiązywania planu zarządzania dotyczącego FAD.
- 5. Środki monitorowania i przeglądu wdrażania planu zarządzania dotyczącego FAD.

Załącznik III

Wykaz FAD rozmieszczonych w każdym kwartale

Identyfikator FAD		Rodzaje FAD i urządzeń elektronicznych		Cechy konstrukcyjne FAD				Cechy obserwacyjne
Oznakowanie FAD	Identyfikator powiązanej pławy	Rodzaj FAD	Rodzaj powiązanej pławy lub urządzeń elektronicznych	Część dryfująca FAD		Podwodna struktura podwieszona FAD		
				Wymiary	Materiały	Wymiary	Materiały	
(1)	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(4)	(6)	(7)
...	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...	...	...

(1) Jeżeli brakuje oznakowania FAD i identyfikatora powiązanej pławy lub są one nieczytelne, należy to zaznaczyć i podać wszelkie dostępne informacje, które mogą pomóc w identyfikacji właściciela FAD.

(2) Kotwicone FAD, dryfujące naturalne FAD lub dryfujące sztuczne FAD.

(3) Np. GPS, sonda itp. Jeżeli z FAD nie jest powiązane żadne urządzenie elektroniczne, należy to zaznaczyć.

(4) Np. szerokość, długość, wysokość, głębokość, wielkość oczek sieci itp.

(5) Należy podać materiał struktury i pokrycia oraz zaznaczyć, czy ulega on biodegradacji.

(6) Np. sieci, liny, liście palmowe itp. Należy podać również cechy oplatające oraz biodegradowalne materiału.

(7) W tej sekcji należy podać informacje o specyfikacji oświetlenia, reflektorach radarowych oraz widoczności.

Załącznik IV

Wymogi dotyczące programu obecności obserwatorów w odniesieniu do statków połowiających tuńczyki tropikalne na obszarze geograficznym obszaru lub okresu zamkniętego

1. Obserwatorzy muszą posiadać następujące kwalifikacje do wykonywania swoich zadań:
 - dostateczne doświadczenie umożliwiające rozpoznawanie gatunków i narzędzi połowowych;
 - zadowalającą znajomość środków ochrony i zarządzania ICCAT, poświadczoną świadectwem wydanym przez państwo członkowskie w oparciu o wytyczne ICCAT dotyczące szkolenia;
 - umiejętność obserwacji i dokładnego zapisu danych;
 - zadowalająca znajomość języka państwa bandery statku, na którym prowadzą obserwację.
2. Obserwatorzy nie mogą należeć do załogi statku rybackiego, na którym prowadzą obserwację oraz:
 - a) muszą być obywatelami jednej z CPC;
 - b) muszą być w stanie wykonywać obowiązki określone w pkt 3;
 - c) nie mogą posiadać aktualnych interesów finansowych ani czerpać korzyści w związku z połowami tuńczyków tropikalnych.

Zadania obserwatorów

3. Zadania obserwatorów polegają w szczególności na:
 - a) monitorowaniu zgodności statków rybackich ze stosownymi środkami zarządzania i ochrony przyjętymi przez Komisję ICCAT.

W szczególności obserwatorzy:

 - (i) rejestrują i zgłaszają informacje dotyczące działalności połowowej;
 - (ii) dokonują obserwacji i oszacowania połowów oraz weryfikacji wpisów do dziennika połowowego;
 - (iii) obserwują i odnotowują statki, które mogą prowadzić połowy niezgodnie ze środkami zarządzania i ochrony ICCAT;
 - (iv) weryfikują pozycję statku podczas operacji połowowej;
 - (v) prowadzą prace naukowo-badawcze, takie jak gromadzenie danych w ramach zadania II, jeżeli wymaga tego ICCAT, na podstawie wytycznych Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki;
 - b) bezzwłocznym zgłaszaniu – z należyтым uwzględnieniem bezpieczeństwa obserwatora – wszelkiej działalności połowowej związanej z FAD, którą statek prowadzi na obszarze i w okresie, o których mowa w art. 11;
 - c) sporządzaniu raportów ogólnych obejmujących informacje zebrane zgodnie z niniejszym punktem oraz zapewniają kapitanowi możliwość zawarcia w nich wszelkich stosownych informacji. Obserwatorzy traktują jako poufne wszystkie informacje dotyczące operacji połowowych i przeładunkowych prowadzonych przez statki rybackie oraz potwierdzają

pisemnie przyjęcie tego wymogu, co stanowi jeden z warunków wyznaczenia ich jako obserwatorów.

5. Obserwatorzy muszą przestrzegać wymogów przepisów ustawowych i wykonawczych państwa bandery, którego jurysdykcji podlega statek, na który obserwator został oddelegowany.

6. Obserwatorzy muszą przestrzegać hierarchii i ogólnych zasad zachowania, które mają zastosowanie do całej załogi statku, pod warunkiem że zasady te nie przeszkadzają w wykonywaniu obowiązków obserwatorów na mocy niniejszego programu ani obowiązków określonych w pkt 7.

Obowiązki państwa członkowskiego bandery

7. Na państwach członkowskich bandery statków rybackich i kapitanach tych statków spoczywają następujące obowiązki wobec obserwatorów:

a) obserwatorzy muszą mieć dostęp do załogi statku oraz do narzędzi połowowych i urządzeń;
b) na żądanie obserwatorów mają oni również dostęp do następujących urządzeń, jeżeli są one na statkach, na które zostali oddelegowani, w celu wypełnienia obowiązków określonych w pkt 3:

- (i) satelitarnych urządzeń nawigacyjnych,
- (ii) ekranów radarowych będących w użyciu,
- (iii) elektronicznych środków komunikacji;

c) obserwatorom należy zapewnić zakwaterowanie, w tym miejsce do spania, wyżywienie i odpowiednie warunki sanitarne, takie same jak w przypadku oficerów;

d) obserwatorom należy zapewnić odpowiednie miejsce na mostku lub w sterowni do pracy biurowej, jak również miejsce na pokładzie, odpowiednie do wykonywanych obowiązków w zakresie obserwacji; oraz

e) państwo członkowskie bandery zapewnia, aby kapitanowie, załoga oraz właściciele statków nie utrudniali pracy obserwatorowi i nie zastraszali go, nie ingerowali w jego czynności, nie wywierali na niego nacisku, nie przekupywali go ani nie próbowali go przekupywać podczas wykonywania przez niego obowiązków.

Załącznik V
Minimalne standardy techniczne dotyczące środków ograniczających ryzyko

<i>Środki ograniczające ryzyko</i>	<i>Opis</i>	<i>Specyfikacja</i>
Nocne wydawanie narzędzi z minimalnym oświetleniem pokładu	Brak wydawania narzędzi między zmierzchem i świtem nawigacyjnym Minimalne oświetlenie pokładu	Dokładne godziny zmierzchu i świtu nawigacyjnego określa się zgodnie z tabelami podręcznika nawigacyjnego dla odpowiedniej szerokości geograficznej, czasu lokalnego i daty. Minimalne oświetlenie pokładu nie powinno naruszać minimalnych norm bezpieczeństwa i nawigacji.
Podbory straszące	Podczas wydawania takli należy stosować podbory straszące, aby odstraszać ptaki od sznurów dodatkowych.	W przypadku statków o długości co najmniej 35 m: – należy stosować co najmniej jedną podborę straszącą. Jeżeli jest to wykonalne, w okresach wysokiej liczebności lub aktywności ptaków statki powinny stosować drugą tyczkę i podborę straszącą; obydwie podbory straszące należy stosować jednocześnie, po jednej z każdej strony wydawanej takli; – zasięg powietrzny podbór straszących musi wynosić co najmniej 100 m; – należy stosować długie wstążki płoszące o takiej długości, by w warunkach bezwietrznych sięgały powierzchni wody; – odstęp między długimi wstążkami płoszącymi nie może przekraczać 5 m. W przypadku statków o długości poniżej 35 m: – należy stosować co najmniej jedną podborę straszącą; – zasięg powietrzny podbór straszących musi wynosić co najmniej 75 m; – należy stosować długie lub krótkie (ale nie krótsze niż 1 m) wstążki płoszące, rozmieszczone w następujący sposób: • krótkie wstążki płoszące: odstępy nie większe niż 2 m.

		długie wstążki płoszące: odstęp nie większe niż 5 m na pierwszych 55 m podbory straszącej. Dodatkowe wytyczne dotyczące konstrukcji i stosowania podbór straszących zamieszczono poniżej w „Wytycznych uzupełniających dotyczących konstrukcji i stosowania podbór straszących”.
Obciążanie lin	Obciążniki lin umieszczane na stągiewce przed wydaniem narzędzi	o łącznej masie powyżej 45 g umieszczone nie dalej niż 1 m od haczyka; lub o łącznej masie powyżej 60 g umieszczone nie dalej niż 3,5 m od haczyka; lub o łącznej masie powyżej 98 g umieszczone nie dalej niż do 4 m od haczyka;

Wytyczne uzupełniające dotyczące konstrukcji i stosowania podbór straszących

Wstęp

Minimalne standardy techniczne dotyczące stosowania podbór straszących określono w tabeli powyżej. Niniejsze wytyczne uzupełniające mają pomóc w opracowaniu i wprowadzeniu przepisów dotyczących podbór straszących dla takłowców. Niniejsze wytyczne są stosunkowo jasne, jednak zachęca się do ulepszania skuteczności podbór straszących w praktyce, z zastrzeżeniem wymogów zawartych w tabeli powyżej. W wytycznych uwzględniono czynniki środowiskowe i operacyjne, takie jak warunki pogodowe, prędkość wydawania narzędzi i wielkość statku, które mają wpływ na skuteczność i konstrukcję podbór straszących chroniących przynęty przed ptakami. Konstrukcja i stosowanie podbór straszących mogą ulegać zmianom w celu uwzględnienia tych czynników, pod warunkiem że nie ucierpi na tym skuteczność podbór straszących. Przewiduje się stałe ulepszanie konstrukcji podbór straszących i w związku z tym w przyszłości należy zweryfikować niniejsze wytyczne.

Konstrukcja podbory straszącej

1. Zasięg powietrzny podbory straszącej można zwiększyć, umieszczając odpowiedni obciążnik na części podbory zanurzonej w wodzie.
2. Część podbory straszącej znajdująca się nad powierzchnią wody powinna być wystarczająco lekka, by jej ruch był nieprzewidywalny i uniemożliwił oswojenie się z nim ptaków, a zarazem wystarczająco ciężka, aby wiatr nie mógł zmienić położenia podbory straszącej.

3. Aby zminimalizować splątanie podbory straszącej, najlepiej przymocować ją do statku za pomocą mocnego krętlika baryłkowego.
4. Wstążki płoszące powinny być wykonane z materiału, który rzuca się w oczy i powoduje ich nieprzewidywalny i dynamiczny ruch (np. mocna cienka linka pokryta czerwoną poliuretanową osłonką); powinny być zwieszone z mocnego potrójnego krętlika (który dodatkowo minimalizuje możliwość splątania) przymocowanego do podbory straszącej.
5. Każda wstążka płosząca powinna składać się z co najmniej dwóch pasem.
6. Każda para wstążek płoszących powinna być odczepiana za pomocą uchwytu, tak aby ułatwić sztautowanie podbory.

Stosowanie podbór straszących

1. Podborę należy zwiesić z tyczki przytwierdzonej do statku. Tyczkę podbory straszącej należy umieścić jak najwyżej, tak aby podbora chroniła przynętę w dostatecznej odległości od rufy statku i nie uległa splątaniu z narzędziem połowowym. Większa wysokość tyczki zapewnia lepszą ochronę przynęty. Na przykład wysokość około 7 m powyżej powierzchni wody może chronić przynętę na długości około 100 m.
2. Jeżeli statki stosują tylko jedną podborę straszącą, należy ją umieścić od strony nawietrznej zanurzonych przynęt. Jeżeli haczyki z przynętą wydają się poza śladem torowym, punkt mocowania podbory straszącej do statku powinien znajdować się kilka metrów od śladu torowego, od strony statku, z której wydaje się przynęty. Jeżeli statki stosują dwie podbory straszące, haczyki z przynętą należy stosować w obszarze ograniczonym tymi dwiema podborami.
3. Aby zapewnić jeszcze lepszą ochronę przynęty przed ptakami, warto stosować większą liczbę podbór straszących.
4. Ze względu na możliwość zerwania lub splątania podbory na statku powinny znajdować się zapasowe podbory straszące, którymi można zastąpić uszkodzone podbory, by zapewnić nieprzerwane prowadzenie połowów. Aby ograniczyć problemy związane z bezpieczeństwem i funkcjonowaniem, w podborze straszącej można instalować „słabe ogniwa” na wypadek, gdyby pływak takli splątał się z zanurzoną w wodzie częścią podbory straszącej.
5. Jeżeli rybacy stosują maszynę do zakładania przynęty, muszą zapewnić koordynację między podborą straszącą a maszyną poprzez:
 - (i) zapewnienie, by maszyna zakładała przynętę bezpośrednio pod ochroną podbory straszącej, oraz
 - (ii) jeżeli stosowanie maszyny (lub kilku maszyn) umożliwia zakładanie przynęty z prawej i lewej burty – stosowanie dwóch podbór straszących.
6. Wydając sznury dodatkowe ręcznie, rybacy zapewniają, by haczyki z przynętą i zwinięte odcinki sznura wydawano pod ochroną podbory straszącej, unikając turbulencji spowodowanej śrubą napędową, która może spowalniać tempo zanurzania.
7. W celu łatwiejszego stosowania i wciągania podbór straszących zachęca się rybaków do instalowania wciągarek ręcznych, elektrycznych lub hydraulicznych.

ZAŁĄCZNIK VI

Wymogi szczegółowe dotyczące uwalniania żółwi morskich

Praktyki bezpiecznego przenoszenia żółwi morskich:

(i) Gdy żółw morski ma zostać wyciągnięty z wody, do wciągania na statek żółwi, które złapały się na haczyk lub zaplątały się w narzędzia połowowe, stosuje się odpowiedni wysięgnik koszowy lub podbierak. Żółwi nie wolno wyciągać z wody za pomocą liny połowowej, na którą się złapały lub w którą się zaplątały. Jeżeli żółwia nie można bezpiecznie wyciągnąć z wody, załoga powinna przeciąć linę możliwie najbliżej haczyka, nie raniąc dodatkowo żółwia.

(ii) W przypadkach gdy żółwie morskie przenosi się na statek, przed uwolnieniem złowionych lub zaplątanych żółwi morskich operatorzy statku lub załoga oceniają ich stan. Żółwie, które mają trudności z poruszaniem lub nie reagują na bodźce, należy przed uwolnieniem zatrzymać na statku, o ile to możliwe, i objąć opieką w sposób dający im jak największe szanse na przeżycie. Praktyki te opisano szczegółowo w wytycznych FAO w sprawie zmniejszenia śmiertelności żółwi morskich w trakcie połowów.

(iii) O ile to możliwe, czynności dotyczące żółwi podczas operacji połowowych lub w trakcie krajowych programów obecności obserwatorów (np. znakowanie osobników) muszą być zgodne z wytycznymi FAO w sprawie zmniejszenia śmiertelności żółwi morskich w trakcie połowów.

Stosowanie przecinaków lin:

(i) Na taklowcach muszą znajdować się przecinaki lin, które należy stosować do uwalniania żółwi morskich, jeżeli nie można usunąć haczyków bez zranienia zwierząt.

(ii) Na innych rodzajach statków stosujących narzędzia połowowe, w które mogą zaplątać się żółwie morskie, muszą znajdować się przecinaki lin, które należy stosować do bezpiecznego usuwania narzędzi w celu uwolnienia żółwi.

Stosowanie urządzeń do usuwania haczyków:

(i) Aby skutecznie usuwać haczyki z żółwi morskich, na taklowcach muszą znajdować się urządzenia do usuwania haczyków.

(ii) Jeżeli haczyk został połknięty, nie podejmuje się próby jego usunięcia. Należy natomiast przeciąć linę jak najbliżej haczyka, nie raniąc dodatkowo żółwia.

Załącznik VII

Przeładunek w porcie

1. Przeładunek w porcie prowadzony przez statki unijne lub dokonywany w portach unijnych, dotyczący tuńczyków i gatunków tuńczykopodobnych oraz wszelkich innych gatunków złowionych wraz z nimi na obszarze konwencji, przebiega zgodnie z następującymi procedurami:

Obowiązki dotyczące zgłaszania

2. Statek rybacki

2.1. Co najmniej 48 godzin przed operacjami przeładunkowymi kapitan statku rybackiego musi zgłosić organom państwa portu nazwę statku transportowego oraz datę/godzinę przeładunku.

2.2. W momencie przeładunku kapitan statku rybackiego musi przekazać państwu członkowskiemu bandery następujące dane:

- ilości tuńczyków i gatunków tuńczykopodobnych objęte przeładunkiem, jeśli to możliwe – w podziale na stada;
- ilości innych gatunków złowionych wraz z tuńczykami i gatunkami tuńczykopodobnymi objęte przeładunkiem, w podziale na gatunki, jeżeli są znane;
- datę i miejsce przeładunku;
- nazwę, oznakę rybacką i banderę statku transportowego odbierającego; oraz
- lokalizację geograficzną połowów w podziale na gatunki oraz, w odpowiednich przypadkach, w podziale na stada, zgodnie z obszarami statystycznymi ICCAT.

2.3. Najpóźniej 15 dni po dacie przeładunku kapitan statku rybackiego wypełnia deklarację przeładunkową ICCAT i przekazuje ją państwu członkowskiemu bandery wraz, w stosownych przypadkach, z numerem w rejestrze ICCAT dotyczącym statków rybackich.

3. Statek odbierający

3.1. Najpóźniej 24 godziny przed rozpoczęciem przeładunku oraz po jego zakończeniu kapitan statku odbierającego informuje organy państwa portu o ilościach tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych przeładowanych na jego statek oraz wypełnia deklarację przeładunkową ICCAT i przekazuje ją właściwym organom w ciągu 24 godzin.

3.2. Najpóźniej 48 godzin przed wyładunkiem kapitan statku transportowego odbierającego wypełnia deklarację przeładunkową ICCAT i przekazuje ją właściwym organom państwa wyładunku, w którym odbywa się wyładunek.

Współpraca między państwem portu a państwem wyładunku

4. Państwo portu i państwo wylądunku, o których mowa powyżej, dokonują przeglądu informacji, które otrzymały na podstawie przepisów niniejszego załącznika, w celu sprawdzenia spójności między zgłoszonymi połowami, przeładunkami i wylądunkami każdego statku, w stosownych przypadkach współpracując przy tym z CPC bandery statku. Taką weryfikację należy przeprowadzić w sposób, który zapewni minimalny stopień ingerencji i utrudnień dla statku i nie spowoduje pogorszenia jakości ryb.

Sprawozdawczość

6. Co roku każde państwo członkowskie bandery statku rybackiego podaje w sprawozdaniu rocznym dla ICCAT szczegółowe informacje na temat przeładunków dokonanych przez statki pływające pod jego banderą.

ZAŁĄCZNIK VIII

Program obecności obserwatorów regionalnych ICCAT dotyczący przeładunku na morzu

1. Państwa członkowskie nakładają wymóg, aby obserwator ICCAT był obecny podczas każdego przeładunku na obszarze konwencji na statkach transportowych figurujących w wykazie ICCAT dotyczącym statków upoważnionych do odbioru przeładunków na morzu na obszarze konwencji ICCAT.

2. Obserwatorzy są wyznaczani przez ICCAT i delegowani na statki transportowe upoważnione do odbioru przeładunków na obszarze konwencji ICCAT od taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową pływających pod banderą CPC, która realizuje program obecności obserwatorów ICCAT.

Wyznaczanie obserwatorów

3. Wyznaczeni obserwatorzy muszą posiadać następujące kwalifikacje do wykonywania swoich zadań:

- udowodniona umiejętność rozpoznawania gatunków ICCAT i narzędzi połowowych, przy czym preferuje się osoby, które posiadają doświadczenie jako obserwatorzy na taklowcach do połowów pelagicznych;
- zadowalająca znajomość środków ochrony i zarządzania ICCAT;
- umiejętność obserwacji i dokładnego zapisu danych;
- zadowalająca znajomość języka państwa bandery statku, na którym prowadzą obserwację.

Obowiązki obserwatora

4. Obserwatorzy:

- a) muszą przejść szkolenie techniczne określone w wytycznych ustanowionych przez ICCAT;
- b) nie mogą być obywatelami państwa bandery statku transportowego odbierającego;
- c) muszą być w stanie wykonywać obowiązki określone w pkt 5 niniejszego załącznika;
- d) muszą figurować w wykazie obserwatorów prowadzonym przez ICCAT;
- e) nie mogą być członkami załogi taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową ani statku transportowego ani pracownikiem przedsiębiorstwa, które jest właścicielem taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową lub statku transportowego.

5. Obserwator monitoruje przestrzeganie przez taklowiec do połowów pelagicznych na skalę przemysłową i statek transportowy odpowiednich środków ochrony i zarządzania przyjętych przez ICCAT. Zadania obserwatorów obejmują w szczególności następujące czynności:

5.1. Wizytacja taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową, który zamierza dokonać przeładunku na statek transportowy, z uwzględnieniem kwestii określonych w pkt 9 niniejszego załącznika, przed dokonaniem przeładunku w celu:

- a) sprawdzenia ważności upoważnienia lub licencji statku rybackiego zezwalających na poławianie tuńczyków i gatunków tuńczykopodobnych oraz wszelkich innych gatunków łowionych wraz z nimi na obszarze konwencji;
- b) sprawdzenia wcześniejszego upoważnienia do przeładunku na morzu, które statek rybacki otrzymał od CPC bandery oraz – w stosownych przypadkach – od państwa nadbrzeżnego;
- c) sprawdzenia i odnotowania łącznej ilości połowu na statku, w podziale na gatunki i – jeśli to możliwe – na stada, oraz ilości, które mają zostać przeładowane na statek transportowy;
- d) sprawdzenia, czy funkcjonuje system VMS, oraz sprawdzenia dziennika połowowego i weryfikacji jego treści, jeśli to możliwe;
- e) sprawdzenia, czy na statku znajduje się połów pochodzący z innych statków, oraz sprawdzenia dokumentacji dotyczącej takich przeładunków;
- f) w przypadku przesłanek świadczących o naruszeniu przepisów przez statek rybacki – bezzwłocznego zgłoszenia naruszenia kapitanowi statku transportowego (z należyтым uwzględnieniem kwestii bezpieczeństwa) oraz przedsiębiorstwu realizującemu program obecności obserwatorów, którzy niezwłocznie przekazują te informacje organom CPC bandery statku rybackiego; oraz
- g) odnotowania wyników powyższych zadań wykonanych na statku rybackim w raporcie obserwatora.

5.2. Obserwacja działalności statku transportowego oraz:

- a) rejestrowanie i zgłaszanie informacji dotyczących operacji przeładunkowych;
- b) weryfikacja pozycji statku podczas przeładunku;
- c) obserwacja i szacowanie ilości tuńczyków i gatunków tuńczykopodobnych objętych przeładunkiem, w podziale na gatunki, jeżeli są znane, oraz – jeśli to możliwe – w podziale na stada;
- d) obserwacja i szacowanie ilości innych gatunków złowionych wraz z tuńczykami i gatunkami tuńczykopodobnymi, w podziale na gatunki, jeżeli są znane;
- e) weryfikacja i rejestrowanie nazwy odnośnego taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową i jego numeru w rejestrze ICCAT;

f) weryfikacja danych zawartych w deklaracji przeładunkowej, w tym przez porównanie ich z dziennikiem połowowym takłowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową, o ile to możliwe;

g) poświadczanie danych zawartych w deklaracji przeładunkowej;

h) kontrasygnacja deklaracji przeładunkowej; oraz

i) obserwacja i szacowanie ilości produktów w podziale na gatunki, jeżeli są one wyładowane w porcie, w którym obserwator schodzi ze statku, w celu weryfikacji zgodności z ilościami odebranymi w ramach przeładunku na morzu.

5.3. Ponadto obserwator musi:

a) sporządzać raport dzienny z operacji przeładunkowych statku transportowego;

b) sporządzać raporty ogólne obejmujące informacje zebrane w ramach zadań obserwatora oraz zapewniać kapitanowi możliwość zawarcia w nich wszelkich stosownych informacji;

c) przedkładać sekretariatowi ICCAT wyżej wymienione raporty ogólne w ciągu 20 dni od zakończenia okresu obserwacji;

d) pełnić wszelkie inne funkcje określone przez ICCAT.

6. Obserwatorzy traktują jako poufne wszystkie informacje dotyczące operacji połowowych takłowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową i dotyczące właścicieli takłowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową oraz potwierdzają pisemnie przyjęcie tego wymogu, co stanowi jeden z warunków wyznaczenia ich jako obserwatorów.

7. Obserwatorzy muszą przestrzegać wymogów przepisów ustawowych i wykonawczych państwa członkowskiego bandery oraz – w stosownych przypadkach – państwa nadbrzeżnego, których jurysdykcji podlega statek, na który obserwator został oddelegowany.

8. Obserwatorzy muszą przestrzegać hierarchii i ogólnych zasad zachowania, które mają zastosowanie do całej załogi statku, pod warunkiem że zasady te nie przeszkadzają w wykonywaniu obowiązków obserwatorów na mocy niniejszego programu ani obowiązków określonych w pkt 9 niniejszego załącznika.

Obowiązki państw bandery statków transportowych

9. Warunki związane z realizacją programu obecności obserwatorów regionalnych w odniesieniu do państw bandery statków transportowych i kapitanów tych statków obejmują następujące obowiązki:

a) obserwatorzy muszą mieć dostęp do załogi statku, odpowiedniej dokumentacji oraz do narzędzi połowowych i urządzeń;

b) na żądanie obserwatorów mają oni również dostęp do następujących urządzeń, jeżeli są one na statkach, na które zostali oddelegowani, w celu wypełnienia obowiązków określonych w pkt 5:

- (i) satelitarnych urządzeń nawigacyjnych,
- (ii) ekranów radarowych będących w użyciu,
- (iii) elektronicznych środków komunikacji; oraz
- (iv) wag stosowanych do ważenia przeładowywanych produktów;

c) obserwatorom należy zapewnić zakwaterowanie, w tym miejsce do spania, wyżywienie i odpowiednie warunki sanitarne, takie same jak w przypadku oficerów;

d) obserwatorom należy zapewnić odpowiednie miejsce na mostku lub w sterowni do pracy biurowej, jak również miejsce na pokładzie, odpowiednie do wykonywanych obowiązków w zakresie obserwacji;

e) obserwatorzy muszą mieć możliwość określenia najlepszego miejsca i najlepszej metody obserwacji operacji przeładunkowych oraz szacowania przeładowywanych gatunków/stad oraz ilości. W związku z tym kapitan statku transportowego – z należyтым uwzględnieniem kwestii bezpieczeństwa i kwestii praktycznych – spełnia wymagania obserwatora w tym względzie, w tym na jego żądanie tymczasowo umieszcza produkt na pokładzie statku transportowego w celu inspekcji przez obserwatora oraz zapewnia mu odpowiedni czas na wykonanie obowiązków. Obserwacje należy prowadzić w sposób, który zapewni minimalny stopień ingerencji i nie spowoduje pogorszenia jakości przeładowywanych produktów;

f) w świetle przepisów pkt 10 kapitan statku transportowego zapewnia, aby obserwatorowi udzielono wszelkiej niezbędnej pomocy, by zagwarantować bezpieczny transport między statkiem transportowym i statkami rybackimi, jeżeli pozwala na to pogoda i inne warunki; oraz

g) państwa bandery zapewniają, aby kapitanowie, załoga oraz właściciele statków nie utrudniali pracy obserwatorowi i nie zastraszali go, nie ingerowali w jego czynności, nie wywierali na niego nacisku, nie przekupywali go ani nie próbowali go przekupywać podczas wykonywania przez niego obowiązków.

Obowiązki takłowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową podczas przeładunków

10. Obserwatorzy muszą mieć możliwość wizytacji statku rybackiego, jeżeli pozwala na to pogoda i inne warunki, oraz muszą mieć dostęp do załogi, wszelkiej odpowiedniej dokumentacji i tych części statku, których inspekcja jest niezbędna w celu wypełnienia obowiązków obserwatorów określonych w pkt 5 niniejszego załącznika. Kapitan statku rybackiego zapewnia, aby obserwatorowi udzielono wszelkiej niezbędnej pomocy, by zagwarantować bezpieczny transport między statkiem transportowym i statkami rybackimi. Jeżeli warunki stanowią niedopuszczalne zagrożenie dla obserwatora i w związku z tym wizytacja takłowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową nie jest możliwa przed

rozpoczęciem operacji przeładunkowych wizytacja taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową nie jest możliwa przed rozpoczęciem operacji przeładunkowych, mimo to można nadal przeprowadzić takie operacje.

Oplaty za obecność obserwatorów

11. Koszty realizacji programu pokrywają CPC bandery taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową, które zamierzają prowadzić operacje przeładunkowe. Opłatę oblicza się na podstawie łącznych kosztów programu. Opłatę należy wpłacić na specjalne konto sekretariatu ICCAT, którym to kontem zarządza sekretariat ICCAT w celu realizacji programu.

12. Wpłacenie opłat, o których mowa w pkt 11, jest warunkiem uczestnictwa taklowca do połowów pelagicznych na skalę przemysłową w programie obecności obserwatorów dotyczącym przeładunku na morzu.